

Електронний журнал «Ефективна економіка» включено до переліку наукових фахових видань України з питань економіки (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 975 від 11.07.2019). Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292. Ефективна економіка. 2025. № 12.

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2025.12.17>

УДК 338.516:338.24:658

V. V. Bobyl,

д. е. н., професор, Український державний університет науки і технологій

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-7306-3905>

I. G. Abernikhina,

к. е. н., доцент, Український державний університет науки і технологій

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-0692-1276>

O. V. Pikulina,

к. е. н., доцент, Український державний університет науки і технологій

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4803-427X>

**ЦІНОВА СТРАТЕГІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ
ФІНАНСОВОЮ СТІЙКІСТЮ ТА ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ
ПІДПРИЄМСТВА**

V. Bobyl,

Doctor of Economic Sciences, Professor,

Ukrainian State University of Science and Technologies

I. Abernikhina,

PhD in Economics, Associate Professor,

Ukrainian State University of Science and Technologies

O. Pikulina,

PhD in Economics, Associate Professor,

Ukrainian State University of Science and Technologies

**PRICE STRATEGY AS A TOOL FOR MANAGING THE FINANCIAL
STABILITY AND ECONOMIC SECURITY OF AN ENTERPRISE**

У статті досліджується можливість синергії економічної безпеки, фінансової стійкості та цінової стратегії на мікрорівні. Наголошено, що системне використання дієвих стратегічних інструментів сприяє довгостроковій стійкості, оптимізації ресурсів та технологічних операцій, підтримці інноваційного розвитку, посиленні репутації та привабливості в очах стейкхолдерів. Акцентовано увагу на фінансовій стійкості, яка формує базу для забезпечення безпекового потенціалу підприємства, стабільного функціонування бізнесу, сталого розвитку та захисту фінансових ресурсів. Запропоновано представити процес управління економічною безпекою підприємства як циклічну взаємоузгодженість економічних інтересів, інформаційного забезпечення, факторів впливу на ціноутворення, системи корегування ціни відповідно до цільових орієнтирів та оцінки ступеня досягнення економічних інтересів. Інтеграція циклічної моделі управління економічною безпекою в систему менеджменту забезпечить взаємозв'язок між фінансовими, функціональними, інформаційно-комунікаційними та організаційними аспектами діяльності підприємства.

The article is devoted to integrating cost and price indicators into the overall system of strategic and security-oriented enterprise management. Financial stability, business continuity, and the ability to freely maneuver resources are key target priorities of economic entities. Adaptation to market changes, maintaining competitive positions, stability of financial flows, and predictability of profitability represent the influence of price positioning on the management of an enterprise's economic security.

The study examines the potential synergy between economic security, financial stability, and price strategy at the micro level. It is emphasized that the systematic use of effective strategic tools contributes to long-term resilience, optimization of resources and technological operations, support for innovative development, and strengthening of reputation and stakeholder attractiveness. The process of managing the economic security of an enterprise is proposed to be

presented as a cyclic alignment of economic interests, information support, factors influencing pricing, a system for adjusting prices in accordance with target benchmarks, and the assessment of the degree to which economic interests are achieved. The cyclic model of managing economic security should be integrated into the management system and reflect the interrelation between financial, functional, and organizational aspects of governance. Diversification of activities and resources, as well as differentiation of finished products, contributes to retaining a larger market share through various combinations of price, functionality, and quality, while reducing vulnerability to risks and threats.

Financial stability forms the basis for ensuring the enterprise's security potential, stable business functioning, sustainable development, and protection of financial resources. Price positioning policy is determined by tactical managerial decisions that significantly influence the enterprise's price strategy as a participant in the business environment. Systematizing the tasks of the economic security system, the strategic goals of the enterprise, and the factors affecting pricing in a horizontally structured format allows visualizing the correlation between these components and their alignment at the micro level.

Ключові слова: *цінові управлінські рішення, стратегічний підхід, безпековий потенціал, цільові орієнтири розвитку, фінансова стійкість, мікрорівень.*

Keywords *price management decisions, strategic approach, security potential, development targets, financial stability, micro level.*

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. *За сучасних умов економічної турбулентності та ентропії невід'ємною складовою стратегічного вектору розвитку та економічної безпеки підприємства є антикризове фінансове управління, головною задачею якого є забезпечення фінансової стабільності, безперервності операційної діяльності, можливості покриття понесених*

витрат та вільного маневрування фінансовими ресурсами. Посилення конкуренції, дисбаланс у ринковій кон'юнктурі, зростання вартості виробництва через залежність ціни на сировину від біржових котирувань та інших комерційних ризиків – вимагають від виробників перегляду власних цінових стратегій. Ціна завжди є ключовим детермінантом забезпечення конкурентної позиції підприємства. Водночас, часті і хаотичні зміни цін як на ринках, де економічний суб'єкт виступає продавцем, так і на ринках ресурсів та капіталу спричиняють додатковий зовнішній тиск на економічну безпеку на мікрорівні. Вплив цінового позиціонування на управління економічною безпекою підприємства проявляється через механізм адаптації до ринкових змін, стабільність фінансових потоків та прогнозованість прибутковості.

Надійність підприємства в очах партнерів пов'язана з його фінансово-економічною безпекою. Структурована, раціонально побудована система безпеки дозволяє стейкхолдерам переконатися у здатності підприємства зберігати стабільність та фінансову стійкість в умовах викликів і загроз.

Розвиток бізнес-процесів на мікрорівні потребує ресурсів, фінансування, співпраці та партнерських відносин. Зрілість управлінських рішень в цьому контексті напряду пов'язана з безпековим потенціалом та балансом інтересів кожного учасника. Цінові управлінські рішення при цьому відіграють визначальну роль, оскільки саме ціна виступає інструментом узгодження рівня прибутковості бізнесу для виробника та рівня задоволення потреб споживача.

Потреба в інтеграції витратних та цінових показників в загальну систему стратегічного та безпеко-орієнтованого управління пояснює актуальність обраної теми.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання безпекового потенціалу підприємства, його стійкості, стратегічних підходів до фінансового управління в умовах цінової нестабільності та конкурентного тиску активно досліджуються багатьма вітчизняними науковцями.

На думку Тульчинської С. О. та Ткаченко Т. П. забезпечити стійкість на мікрорівні дозволяють: систематичний аналіз ризиків, можливості диверсифікації діяльності та ресурсів, ефективне фінансове управління, готовність до змін та інновацій, співпраця та взаємодія з усіма зацікавленими сторонами [1].

Камишникова Е. В., Амельченко Є. О., Аввакумов Д. М. здійснюють компаративну оцінку наукових досліджень стосовно сутності дефініції «фінансової стійкості» підприємства як ключового елемента забезпечення його фінансово-економічної безпеки [2].

Ніконенко У. М. та Пшоно С. В. наголошують на важливості стратегічного підходу до управління фінансово-економічною безпекою підприємства, пропонують певний набір стратегічних інструментів, наводять стратегічні та тактичні ефекти впровадження дієвої безпекової системи [3].

Білецький І., Кондратенко Н., Рудаченко О. встановили взаємозв'язок між управлінням фінансово-економічною безпекою та фінансовою діяльністю підприємства, акцентувавши увагу на управлінні результатами діяльності, витратами, капіталом, фінансовому регулюванні, а також на таких економічних важелях як прибуток, дохід, фінансові санкції, дивіденди, ціни, фінансові стимули тощо [4].

Семенова Т. В. та Ляшенко М. А. розглядають комунікативну стратегію як повноцінну економічну підсистему підприємства, інтеграція якої у стратегічне планування підвищує ефективність витрат, знижує залежність від цінової конкуренції, формує прозору систему зворотного зв'язку, зменшує економічні ризики [5].

Плиса В., Цюпка А., Мунтян Б. наводять ознаки фінансово стійкого підприємства, пропонують матрицю ризиків за рівнем їх впливу на фінансову стійкість та економічну безпеку підприємства [6].

Ковальчук А. М. та Костюнік О. В. доходять висновку, що на досягнення стратегічних інтересів економічних суб'єктів впливають: управління економічною безпекою, а також загрози та можливості,

джерелами яких є внутрішнє та зовнішнє середовище, що можуть визначати зміни в ціновому позиціонуванні підприємства на ринках [7].

Кобелева Т. О. та Климентова М. В. пропонують механізм формування цінового діапазону за принципом мінімаксу, сутність якого полягає у фіксації діапазону допустимих цін – від мінімальної, що забезпечує беззбитковість виробництва, до максимальної, яку готовий сплатити споживач [8]. Ключовим моментом за такого механізму є ідентифікація та аналіз факторів, які впливають на межі цінового маневрування.

Лега О. В. та Пешков А. М. розглядають ціну та собівартість як визначальні фактори впливу у фінансовій та процесній проекціях системи стратегічного картування на мікрорівні [9]. Балансування цих факторів, на думку дослідників, дозволяє сформувану обґрунтовану цінову стратегію, яка буде орієнтована на забезпечення стійкого прибутку, а також сприятиме оптимізації внутрішніх процесів і ресурсного потенціалу підприємства.

Райко Д. В. досліджує гнучкі маркетингові рішення, які створюють передумови для довготривалої фінансової стабільності на мікрорівні [10]. Дослідниця пропонує стратегічні маркетингові інновації (адаптивну диверсифікацію, гнучку цінову політику, антикризовий брендинг, інтеграційну взаємодію) як детермінанти підвищення фінансово-економічної безпеки підприємства в кризових умовах.

Наведені праці українських дослідників зробили значний внесок у розвиток наукової думки щодо фінансово-економічної безпеки суб'єктів господарювання та підходів до управління нею. Натомість, питання синергії економічної безпеки, фінансової стійкості та цінової стратегії на мікрорівні залишається малодослідженим.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є систематизація цілей управління економічною безпекою підприємства; узгодження їх зі стратегічними цілями розвитку та факторами впливу на цінове позиціонування на мікрорівні.

Виклад основного матеріалу дослідження. Економічну безпеку науковці все частіше розглядають як захист від ризиків, які загрожують якісному функціонуванню і сталому розвитку економічних суб'єктів. Управління економічною безпекою на мікрорівні має підпорядковуватися стратегічному вектору розвитку підприємства. Однією з функціональних стратегій підприємства є цінова, яка формує систему довгострокових цінових рішень та адаптаційних механізмів досягнення цільових орієнтирів на мікрорівні. У системі фінансово-економічної безпеки фінансові інтереси суб'єкта господарювання є основним об'єктом захисту, і це одночасно впливає як на структуру механізму управління фінансово-економічною безпекою, так і на цінову стратегію. Підприємство може мати належний фінансовий стан лише тоді, коли його фінансові інтереси узгоджуються з інтересами зовнішнього середовища [4, с. 47]. В свою чергу фінансовий стан є похідною фінансової стратегії, формування якої є ключовим аспектом для забезпечення розвитку підприємства в довгостроковій перспективі. Фінансова стратегія має враховувати специфіку діяльності економічного суб'єкта, його галузеву приналежність, особливості конкурентного середовища, спиратися на цифрові інструменти та розвиток інформаційних технологій, корелювати зі зростаючими вимогами споживачів до якості продукції. Фінансова стратегія, побудована з урахуванням зазначених складових має сприяти досягненню головних цілей підприємства: підвищенню ринкової вартості через ефективне управління ресурсами та ціноутворенням, безперервному процесу виробництва і реалізації продукції, зростанню прибутковості завдяки фінансовій стабільності та зміцненню конкурентних переваг в певному ринковому сегменті.

Зберігати стабільний розвиток підприємству дозволяє лише системний підхід до фінансового управління [2]. Взаємозв'язок фінансової стійкості та економічної безпеки підприємства є фундаментальним і системним, оскільки саме фінансова стійкість формує базу для забезпечення стабільного функціонування бізнесу в умовах внутрішніх і зовнішніх загроз [6, с. 85].

Принцип системності передбачає, що варто брати до уваги усі причинно-наслідкові аспекти ймовірності ризиків і загроз, а застосовувані засоби, механізми, підходи, інструментарій та заходи попередження й захисту повинні бути взаємопов'язаними між собою й корелювати з економічними інтересами суб'єктів господарювання. Системне використання дієвих стратегічних інструментів сприяє довгостроковій стійкості, оптимізації ресурсів та операцій, підтримці інноваційного розвитку, посиленні репутації та привабливості в очах стейкхолдерів [3].

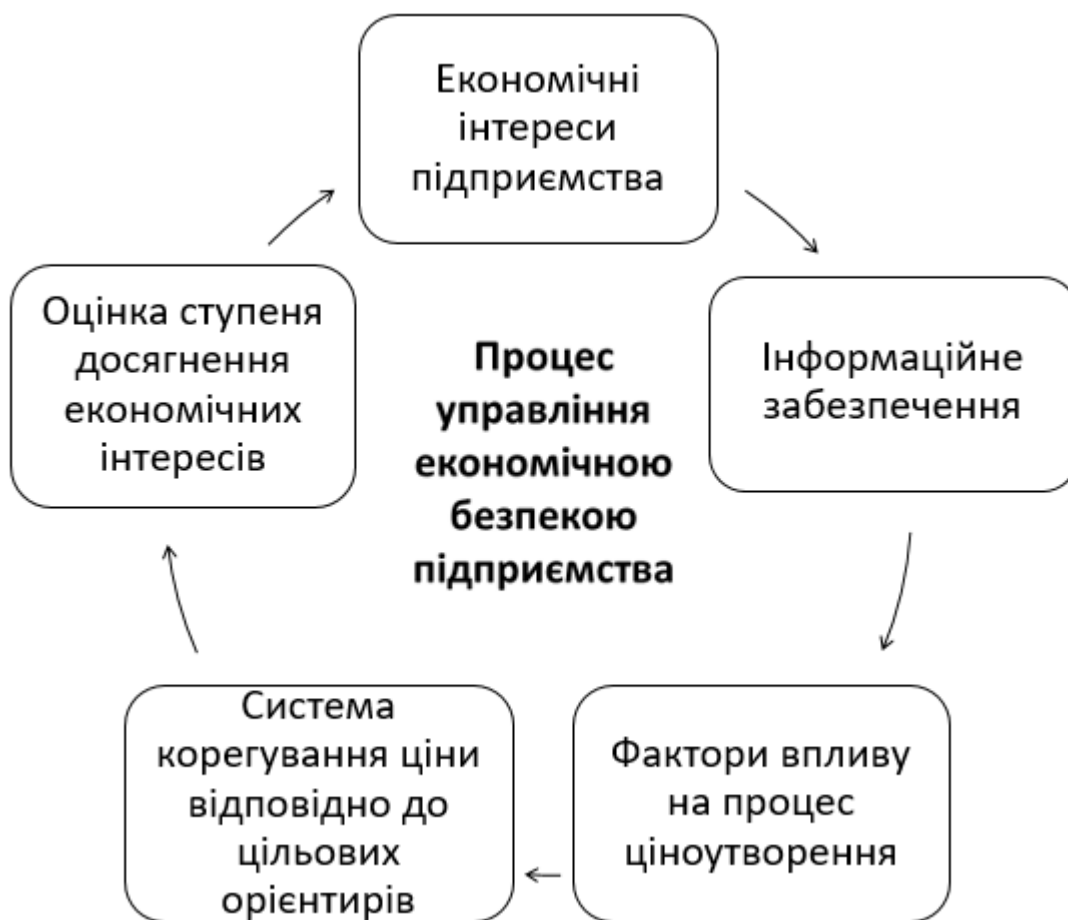
Фінансову стійкість та конкурентоспроможність бізнесу з позиції стратегічного управління підприємством визначає цінова політика та собівартість продукції. Ціна є прямим відображенням ринкової стратегії підприємства, що залежить від цільового сегменту, позиціонування товару, рівня доданої вартості та витратної структури. Собівартість, натомість, виконує роль внутрішнього фінансового маркера, який визначає межу прибутковості й формує базис для стратегічного планування витрат. Від ефективності управління собівартістю залежить здатність підприємства адаптуватися до коливань ринкових цін, витримувати конкурентний тиск і зберігати стабільність грошових потоків [9, с. 198].

Окреслюючи периметр стратегічних інтересів підприємства, Ковальчук А. М. та Костюнік О. В. акцентують увагу на таких фундаментальних елементах, як: механізм управління економічною безпекою, загрози та можливості економічного суб'єкта, зовнішнє оточення та внутрішнє середовище, цінове позиціонування [7, с. 217]. Автори наголошують на важливості цінового позиціонування в контексті управління економічною безпекою через механізм адаптації до ринкових змін, стабільність фінансових потоків та прогнозованість прибутковості.

Цінове позиціонування як елемент цінової стратегії пов'язане із такими складовими економічної безпеки підприємства, як фінансова та маркетингова, оскільки зазначені стратегії впливають на рівень доходів, привабливість товарів для споживачів та частку конкурентного ринку. Саме

тому одним із напрямів стратегічного розвитку системи економічної безпеки Тульчинська С. та Ткаченко Т. вважають диверсифікацію діяльності (розширення асортименту) та ресурсів (пошук нових джерел фінансування). Такий підхід на думку науковців дозволить забезпечити розподіл ризику та загроз між різними напрямками діяльності підприємства та ринками, що знизить залежність від можливих ризиків і загроз [1, с. 228-229].

Щодо процесу управління економічною безпекою підприємства, то цілком логічно, що він має бути циклічним та якісно інтегрованим в систему менеджменту на мікрорівні (рис. 1).

Рис. 1. Складові процесу управління економічною безпекою

Джерело: авторська розробка

Економічні інтереси підприємства є відправною точкою управлінського процесу. Цільовими орієнтирами на мікрорівні є місія та стратегічні цілі підприємства. Шлях до досягнення визначеної місії окреслюється певними

кроками до бажаного стану у майбутньому. Тобто підприємство має узгоджувати свої амбіції, потенціал, внутрішні можливості зі станом зовнішнього оточення.

Стратегічні економічні інтереси зазвичай пов'язані з розвитком компанії і максимізацією прибутку; зміцненням ринкових позицій та конкурентними перевагами; підвищенням адаптивності до викликів і загроз; розширенням кола партнерських взаємовідносин та співпраці тощо.

Системоутворюючим фактором на мікрорівні є привабливість підприємства як бізнес-одиниці. Зовнішня привабливість – це репутація, соціальна відповідальність, дотримання ESG-принципів в своїй діяльності щодо екології, соціальних питань та управління. Внутрішня привабливість є індикатором успішності фінансово-економічної діяльності підприємства з точки зору складових економічної безпеки.

Встановлення цільових орієнтирів підприємства має відбуватися системно і орієнтуватися на узгодження його стратегічних та фінансових цілей в контексті безпеко-орієнтованого управління. Метою безпеко-орієнтованого управління є забезпечення стійкості підприємства з огляду на його цільові орієнтири відповідно до окреслених функціональних складових системи економічної безпеки (СЕБ).

Очевидно, що система безпеко-орієнтованого управління має бути узгодженою з метою та стратегією розвитку підприємства. Фундаментом СЕБ є інформаційна база, яка має відповідати основним критеріям безпеко-орієнтованого управління, яке передбачає використання сучасних інформаційних технологій, аналітичних методів прогнозування кризових ситуацій та формування стратегії ризик-менеджменту. Модель управління економічною безпекою підприємства повинна бути інтегрованою в систему менеджменту, відображати взаємозв'язок між фінансовими, правовими та організаційними аспектами управління. Лише за умов такої взаємодії можна говорити про зміцнення фінансової стійкості підприємства, підвищення його адаптивності до ринкових умов, що постійно змінюються та формування

конкурентної переваги, в тому числі і за рахунок раціонально побудованої цінової стратегії.

Фінансова стійкість підприємства є інтегральним показником дієвості керівництва в контексті управління фінансовими ресурсами [6, с. 82].

З точки зору управління фінансами підприємства ознаки забезпечення його фінансової стійкості можна розглядати як сукупність таких індикаторів:

- забезпеченість підприємства надійними та стабільними джерелами фінансування (баланс між власними оборотними коштами та позиковим капіталом);

- забезпечення оптимальної для стабільної діяльності та подальшого розвитку структури капіталу;

- ефективне формування, раціональний розподіл та використання фінансових та інших ресурсів підприємства;

- забезпечення прийняттого рівня платоспроможності підприємства;

- забезпечення бажаного рівня доходності й рентабельності підприємства;

- безперервність виробничо-збутової діяльності підприємства;

- мінімальний підприємницький ризик.

Отже, можемо констатувати, що фінансова стійкість підприємства досягається на «основі оптимального поєднання прибутковості та ризику, характеризується рівновагою та відповідним рівнем сталості оптимальних чи наближених до них значень ключових індикаторів і забезпечується відповідними інструментами в системі економічної безпеки суб'єкта господарювання» [2]. Збалансованість фінансових потоків підприємства, рівень його платоспроможності, фінансова автономія, незалежність від позикового капіталу, можливість вільного маневрування фінансовими ресурсами є ключовими показниками оцінки фінансової стійкості та індикаторами якості фінансових результатів, величина яких має бути достатньою для функціонування, подальшого розвитку та задоволення інтересів усіх зацікавлених сторін.

Дієвим інструментом інтеграції фінансових, операційних і маркетингових показників у систему стратегічного управління підприємством є стратегічне картування [9, с. 200]. Такий підхід дозволяє не лише візуалізувати взаємозв'язки між витратами, цінами, доходами та ризиками, а й сформуванати цілісну модель управлінських рішень, що спрямовані на зміцнення фінансової стійкості. Інтерпретуючи ідею стратегічного картування до теми даного дослідження, пропонуємо систематизувати завдання системи економічної безпеки, стратегічні цілі підприємства та фактори впливу на ціноутворення у горизонтально структурованому вигляді (табл. 1).

Таблиця 1. Структурована система стратегічного управління підприємством

<i>Завдання СЕБ</i>	<i>Стратегічна ціль</i>	<i>Фактори впливу на ціноутворення</i>
Для самозбереження	Збереження параметрів виробництва	Оптимальний обсяг виробництва
Для стабілізації діяльності	Оптимізація виробничих витрат	Тенденції і процеси розвитку виробничого потенціалу
Для конкурентних переваг	Бажаний розмір прибутку	Якість, асортимент, номенклатура продукції
Для активізації інноваційної діяльності	Короткострокові перспективи	Попит, диверсифікація виробництва та каналів збуту. Аналіз ринку, можливості прогнозування обсягів збуту
Для реалізації бізнес-ідеї	Довгострокові перспективи	Інвестиції, репутація соціально відповідального суб'єкта господарювання

Джерело: авторська розробка

Закони синергії, самозбереження та розвитку є основними з точки зору теорії організації. Тому завдання СЕБ пропонуємо розташувати в порядку зростання амбіцій підприємства. Кожному завданню поставимо у відповідність стратегічну ціль та фактори впливу на формування цінової політики.

Збереження параметрів виробництва дозволяє підприємству уникати занепаду та ліквідації, залишатися активним учасником бізнес-середовища.

Одним з основних факторів, що впливає на процедуру ціноутворення на цьому етапі є оптимальний обсяг виробництва, під час розрахунку якого необхідно орієнтуватися на ринкові умови, а саме на рівень цін, що склався на ринку на певний вид продукції. Лише з урахуванням зазначених обставин з'являється можливість якісного техніко-економічного аналізу умов функціонування підприємства та його конкурентів.

Розвиток виробничого потенціалу корелює із завданням стабілізації діяльності, оскільки максимальне використання наявних потужностей дозволяє оптимізувати виробничі витрати, що цілком виправдано за умов витратного підходу до ціноутворення.

Якість, асортимент, номенклатура продукції є базисом конкурентних переваг підприємства. Диверсифікація процесів і ресурсів на цьому етапі дозволяє маневрувати ціною, досягаючи оптимального рівня прибутковості за рахунок комбінації асортиментних позицій в межах певного замовлення.

Попит як основна складова процедури ціноутворення визначається областю застосування певного виду продукції. Для врахування особливостей економічного впливу цінового фактору на здійснення операцій купівлі-продажу товарів важливе місце посідає конкурентоспроможність товарної пропозиції, яка напряду корелює з інноваціями та інтелектуальними рішеннями. Інноваційна стратегія потребує ефективної моделі ціноутворення, оскільки унікальність нових продуктів, переважно нематеріальна їх форма та формування вартості саме на етапі споживання ускладнюють вартісне оцінювання інновацій.

В довгостроковій перспективі інвестиційні рішення, репутаційні ризики, орієнтація на ESG-принципи визначають вектор стратегічного розвитку та є підґрунтям реалізації бізнес-ідей підприємства, успішної взаємодії зі стейкхолдерами.

Сучасні реалії вимагають від суб'єктів господарювання не лише стратегічного бачення розвитку, відповідального споживання, раціонального управління обмеженими ресурсами, використання власного потенціалу, а й

ефективних комунікацій зі стейкхолдерами. Комунікативна стратегія дедалі більше набуває ролі не лише інформаційного інструменту, а й виконує функцію повноцінного складника системи стратегічного управління, який безпосередньо впливає на економічну ефективність підприємства. В контексті цільових орієнтирів економічного суб'єкта комунікативна стратегія створює умови для оптимізації поведінки ринку в інтересах підприємства. Стратегічна комунікація формує довіру, лояльність, партнерство, що є визначальними детермінантами стійкого розвитку на мікрорівні. Завдяки комунікації економічна логіка компанії, а саме її місія, ціннісна пропозиція, конкурентні переваги, цінова політика та умови співпраці – стають доступними для стейкхолдерів та формують економічну платформу взаємодії із зовнішнім середовищем [5, с. 282-283].

Аналіз горизонтального взаємозв'язку завдань системи економічної безпеки, стратегічних цілей та факторів впливу на ціноутворення дозволить оцінити ступінь досягнення економічних інтересів підприємства відповідно до запропонованої циклічної моделі (див. рис. 1).

Висновки та перспективи подальших розвідок у даному напрямі. Економічна ефективність підприємства визначається узгодженням стратегічних цілей з його виробничо-комерційною діяльністю та факторами впливу цінової політики й собівартості на фінансову стійкість. Досягнення економічних інтересів, захист фінансових ресурсів, стабільність діяльності та сталий розвиток є основою безпекових механізмів та інструментів у складі комплексної системи фінансового управління на мікрорівні. Економічна безпека підприємства є багатокомпонентною категорією, яка інтегрує в собі антикризове фінансове управління, ефективне використання ресурсів, забезпечення рівноваги між прибутковістю та конкурентоспроможністю, адаптацію до ринкових умов і захист від негативного впливу як зовнішніх, так і внутрішніх чинників на мікрорівні. Вона спрямована на забезпечення стійкості та стабільності функціонування підприємства, сприяє досягненню

стратегічних цілей, конкурентних переваг і створенню умов для сталого розвитку в довгостроковій перспективі.

Для оцінки економічної безпеки підприємства використовуються ризик-орієнтовані підходи, також доцільним є адаптація на мікрорівні систем стрес-тестування, комунікаційної взаємодії, стратегічного картування, які дозволять оцінити вплив зовнішніх економічних змін на фінансову стійкість досліджуваного суб'єкта господарювання, що в підсумку сприятиме виявленню слабких місць в управлінні ризиками та безпекою, а також дасть можливість підготуватися до потенційних кризових ситуацій шляхом розробки такої стратегії цінового позиціонування, яка була б оптимальною для підтримки належного рівня економічної безпеки в умовах нестабільності.

Перспективи подальших розвідок у даному напрямі пов'язані з розширенням кола інструментів формування цінової стратегії, можливістю впровадження цифрових новацій в практику фінансового та безпеко-орієнтованого управління.

Література

1. Тульчинська С. О., Ткаченко Т. П. Принципи системи економічної безпеки промислових підприємств в умовах конкуренції. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2023. № 3(318). С. 226-230.
2. Камишнікова Е. В., Амельченко Є. О., Аввакумов Д. М. Фінансова стійкість як елемент забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства. *Актуальні питання економічних наук*. 2024. №(3-4). URL: <https://doi.org/10.5281/zenodo.14231737> (дата звернення 25.11.2025).
3. Ніконенко У. М., Пшоно С. В. Стратегічний інструментарій фінансово-економічної безпеки бізнес-процесів розвитку підприємства. *Актуальні питання економічних наук*. 2025. № 9. URL: <https://doi.org/10.5281/zenodo.15069753> (дата звернення 25.11.2025).
4. Білецький І., Кондратенко Н., Рудаченко О. Функціональні складові управління фінансово-економічною безпекою суб'єктів

господарювання. *Scientific journal «DEVELOPMENT SERVICE INDUSTRY MANAGEMENT»*. 2024. № 4. С. 43-49.

5. Семенова Т. В., Ляшенко М. А. Комунікативна стратегія торговельного підприємства: структурна інтеграція з системою стратегічного планування. *Економічний простір*. 2025. № 204. С. 280-287.

6. Плиса В., Цюпка А., Мунтян Б. Фінансова стійкість як запорука економічної безпеки підприємства в умовах повоєнного відновлення економіки. *Сталий розвиток економіки*. 2025. № 3 (54). С. 81-86.

7. Ковальчук А. М., Костюнік О. В. Стратегічний підхід до управління економічною безпекою підприємства з урахуванням цінового позиціонування. *Науковий вісник полісся*. 2024. № 2(29). С. 215-226.

8. Климентова М. В., Кобелєва Т. О. Розвиток механізму ціноутворення в системі інноваційної діяльності промислового підприємства на засадах мінімаксу. *Енергозбереження. Енергетика. Енергоаудит*. 2025. № 3 (206). С. 59-68.

9. Лега О. В., Пешков А. М. Цінова стратегія і собівартість у стратегічному картуванні фінансової стійкості. *Актуальні проблеми сталого розвитку*. 2025. Том 2, № 3. С. 195-203.

10. Райко Д. Маркетингові стратегії як інструмент підвищення фінансово-економічної безпеки підприємства у періоди криз. *Економіка та суспільство*. 2024. № 67. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-67-45> (дата звернення 25.11.2025).

References

1. Tulchynska, S. and Tkachenko, T. (2023), “Principles of the system of economic security of industrial enterprises under the conditions of competition”, *Bulletin of Khmelnytskyi National University*, vol. 3 (318), pp. 226-230. DOI: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2023-318-3-35>

2. Kamyshnykova, E., Amelchenko, Ye. and Avvakumov, D. (2024), “Financial stability as an element of ensuring financial and economic security of an

enterprise”, *Current issues of economic sciences*, [Online], vol. 3-4, available at: <https://a-economics.com.ua/index.php/home/index> (Accessed 25 November 2025). DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.14231737>

3. Nikonenko, U. and Pshono, S. (2025), “Strategic tools of financial and economic security of business processes of enterprise development”, *Current issues of economic sciences*, [Online], vol. 9, available at: <https://a-economics.com.ua/index.php/home/index> (Accessed 25 November 2025). DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.15069753>

4. Biletskyi, I., Kondratenko, N. and Rudachenko, O. (2024), “Functional component management of financial and economic security of business entities”, *Scientific journal «DEVELOPMENT SERVICE INDUSTRY MANAGEMENT»*, vol. 4, pp. 43-49. DOI: [https://doi.org/10.31891/dsim-2024-8\(7\)](https://doi.org/10.31891/dsim-2024-8(7))

5. Semenova, T. and Liashenko, M. (2025), “Communication strategy of a trade enterprise: structural integration with the strategic planning system”, *Economic space*, vol. 204, pp. 280-287. DOI: <https://doi.org/10.30838/EP.204.280-287>

6. Plysa, V., Tsiupka, A. and Muntian, B. (2025), “Financial sustainability as a guarantee of the economic security of an enterprise in the conditions of post-war economic recovery”, *Sustainable Development of Economy*, vol. 3 (54), pp. 81-86. DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-54-12>

7. Kovalchuk, A. and Kostyunik, O. (2024), “Strategic approach to managing the economic security of an enterprise considering price positioning”, *Scientific bulletin of Polissia*, vol. 2(29), pp. 215–226. DOI: [https://doi.org/10.25140/2410-9576-2024-2\(29\)-215-226](https://doi.org/10.25140/2410-9576-2024-2(29)-215-226)

8. Klymentova, M. and Kobieliava, T. (2025), “Development of the pricing mechanism in the system of innovative activity of an industrial enterprise based on the minimax principle”, *Energy saving. Power engineering. Energy audit*, vol. 3(206), pp. 59-68. DOI: <https://doi.org/10.20998/2313-8890.2025.03.05>

9. Leha, O. and Peshkov, A. (2025), "Pricing strategy and cost in the strategic mapping of financial stability", *Current Problems of Sustainable Development*, is. 2, vol. 3, pp. 195-203. DOI: [https://doi.org/10.60022/2\(3\)-24S](https://doi.org/10.60022/2(3)-24S)

10. Raiko, D. (2024), "Marketing strategies as a tool for enhancing the financial and economic security of enterprises during times of crisis", *Ekonomika ta suspilstvo*, [Online], vol. 67, available at: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal> (Accessed 25 November 2025). DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-67-45>

Стаття надійшла до редакції 02.12.2025 р.